

Εἶπεν ὁ Κύριος·

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος:

«Ἀλήθεια, ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ποὺ δὲν μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα εἰς τὴν μάνδρα τῶν προβάτων ἀλλ' ἀνεβαίνει ἀπὸ ἄλλο μέρος, αὐτὸς εἶναι κλέπτης καὶ ληστής. Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα εἶναι ὁ βοσκὸς τῶν προβάτων. Εἰς αὐτὸς ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα ἀκοῦνε τὴν φωνὴν του καὶ καλεῖ τὰ δικά του πρόβατα μὲ τὸ ὄνομά τους καὶ τὰ βγάζει ἔξω. Καὶ ὅταν βγάλῃ ἔξω τὰ δικά του πρόβατα, βαδίζει μπροστά τους καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦν, διότι ξέρουσιν τὴν φωνὴν του. Ἐναν ξένον ὅμως δὲν θὰ τὸν ἀκολουθήσουν ἀλλὰ θὰ φύγουν ἀπ' αὐτόν, διότι δὲν ἀναγνωρίζουσιν τὴν φωνὴν τῶν ξένων».

Αὐτὴν τὴν παραβολὴν τοὺς εἶπε ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἐνόησαν τί ἐσήμαιναν αὐτὰ ποὺ τοὺς ἔλεγε. Τοὺς εἶπε λοιπὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα τῶν προβάτων. Ὅλοι ὅσοι ἤρθαν πρὶν ἀπὸ ἐμέ, εἶναι κλέπται καὶ λησταί, ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἄκουσαν. Ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα· ὅποιος θὰ μπῆ δι' ἐμοῦ, θὰ σωθῇ καὶ θὰ μπαίνη καὶ θὰ βγαίνη καὶ θὰ βρῖσκῃ βοσκὴν.